


KURATURA GENERALNA
Gabinet Prokuratora Generalnego PRL

Nr GP OZ. 142/87

Warszawa, dnia 1988.03.14 1988 r.
Skrytka pocztowa Nr P-24 Ozn. kod. 00-950

Obywatelka
Barbara KOWALCZYK

Rusice p-ta Nadarzyn

W związku z pismami i skargami ubezwłasnowolnionego Jerzego Kowalczyka ostatnio zamieszkałego w NRF, Langen, Weserstrasse 11/163 -

Gabinet Prokuratora Generalnego PRL uprzejmie informuje Obywatelkę - jako opiekuną, całkowicie ubezwłasnowolnionego Jerzego Kowalczyka, ustanowionego przez Sąd Powiatowy w Pruszkowie w dniu 5 grudnia 1972 r. /sygn. akt IV.Ns.886/72/, że podnoszone w skargach zarzuty, dotyczące rzekomo wadliwie prowadzonych przeciwko Jerzemu Kowalczykowi postępowań karnych - po zbadaniu - okazały się niezasadne.

Z poczynionych ustaleń wynika, co następuje:

1. Sąd Najwyższy Izba Karną wyrokiem z dnia 7 września 1966 r sygn. akt I KR 43/66 - uznał osk. Jerzego Kowalczyka za winnego tego, że w okresie od maja 1962 r. do września 1964 r. w Warszawie i na terenie województwa warszawskiego, będąc już skazany za przestępstwo dewizowe zawierał w obrocie z zagranicą bez zezwolenia władz transakcje kupna-sprzedaży z firmą angielską "KT Lann Lid", szwajcarską firmą "Stylex" i innymi firmami zagranicznymi nabywając tusz, końcówki, rurki do długopisów, nasiona warzyw, cebulki wiatowe, surowce kosmetyczne i inne artykuły na ogólną kwotę 10.000.000 zł i za to skazuje go na podstawie art. 49 § 1 w zw. z art. 25 § 1 pkt 2 lit. "a" i "e" i § 5 pkt 1 uks na karę trzech lat więzienia z zaliczeniem na poczet tej kary okres tymczasowego aresztowania od dnia 22.10.1964 r. do dnia 2.12.1965 r. oraz na karę 200.000 zł grzywny.

Ponadto Jerzy Kowalczyk aktem oskarżenia z dnia 22.V. 1967 r. oskarżony został przez Prokuraturę Wojewódzką w Warszawie o to, że:

I. w czasie od stycznia 1966 r. do końca marca 1967 r. na terenie województwa warszawskiego i Warszawy będąc uprzednio karany za przestępstwa dewizowe, bez zezwolenia władz dewizowych dokonał obrotu wartościami dewizowymi o dużych wartościach i czyniąc sobie stałe źródło dochodów zawierał transakcje handlowe z firmami zagranicznymi szwajcarską "Stylex" i niemieckimi "Standart Metal-Werke" nabywając tusz, końcówki i rbrki metalowe ogólnej wartości około 854.200 złotych,

tj. o przestępstwo z art.49 § 1 w zw. z art.25 § 1 ust.2 pkt "a" i "d" ustawy karnej skarbowej z dnia 13 kwietnia 1960 r. /Dz.U. Nr 21, poz.123/;

II. w maju 1966 r. w Kluszyńcu pow.Mińsk Mazowiecki i w Warszawie, będąc uprzednio karany za przestępstwo dewizowe udzielił pomocy Stefanowi Kowalczykowi będącemu krajowcem dewizowym do zawarcia bez zezwolenia umowy kupna-sprzedaży ze szwajcarską firmą "Stylex" na dostarczenie do Polski Stefanowi Kowalczykowi 150 kg tuszu do długopisów wartości około 300.000 złotych w ten sposób, że sporządził i wysłał telegram do wspomnianej firmy zlecając nadesłanie tuszu na nazwisko Franciszka Klukowskiego;

tj. o przestępstwo z art.27 kk w zw. z art.49 § 1 i w zw. z art.25 § 1 pkt 2 lit."a" ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. /Dz.U.Nr 21, poz.123/;

Sprawa zawisła w Sądzie Rejonowym w Mińsku Mazowieckim za numerem /Kp.811/67/ i II.K.472/77.

Z dalszych dokumentów znajdujących się w aktach sprawy wynika, iż w dniu 23 lipca 1969 r. Sąd w oparciu o świadectwo Szpitala Więziennego w Warszawie zawiesił po-

- 3 -

stępowanie, bowiem J.Kowalczyk "wymagał leczenia w szpitalu psychiatrycznym".

Następnie po podjęciu z urzędu postępowania w dniu 25 lutego 1970 r. Sąd na rozprawie w dniu 13 marca 1970 r. na zasadzie art.15 § 1 kpk ponownie postępowanie zawiesił na czas trwania choroby J.Kowalczyka.

Postanowieniem z dnia 22 stycznia 1973 r. Sąd na wniosek obrony skierował J.Kowalczyka na badania i obserwację w Instytucie Psychoneurologicznym Kliniki Psychiatrii Sądowej w Pruszkowie.

W wyniku powyższego wydana została opinia sądowo-psychiatryczna z dnia 18 maja 1973 r. z treści której wynikało, iż u J.Kowalczyka stwierdzono padaczkę z zespołem psychoorganicznym oraz przewlekły zespół urojeniowy, a nadto, że w czasie dokonywania zarzucanych czynów Kowalczyk miał w znacznym stopniu ograniczoną zdolność rozpoznania ich znaczenia oraz zdolność kierowania swym postępowaniem w rozumieniu art. 25 § 2 kk. Biegli stwierdzili, iż J.Kowalczyk aktualnie nie był zdolny do stawania przed Sądem i wymagał leczenia psychiatrycznego.

1. W dniu 28 września 1977 r. Sąd Rejonowy w Mińsku Maz. postanowieniem z dnia 29 września 1977 r. postępowanie przeciwko Jerzemu Kowalczykowi umorzył wobec przedawnienia wyrokowania /art.105 § 1 pkt 3 kk i art.106 kk w zw. z art.2 ust.karnej skarbowej z dnia 26.X.1971 r. i w zw. z art.11 pkt 6 kpk/.

Informując Obywatelkę o powyższym zawiadamiam, że dalsze skargi Jerzego Kowalczyka, dotyczące tych samych zagadnień, pozostaną bez odpowiedzi.-

R A D C A
Prokuratora Generalnego P R E
Roland Aleksandrowicz
Prokurator Prokuratury Generalnej